

ha informado a la *conselleria* que se ha cesado la actividad neuroquirúrgica en el centro, porque no tienen la capacidad ni aseguran la calidad necesaria para los pacientes. Si no se atiende al requerimiento de la *conselleria*, se abrirá el correspondiente expediente, previo a las acciones judiciales pertinentes. Eso no le quepa la menor duda.

Y en el tiempo restante le enumeramos algunas de las cuestiones que también hemos detectado y que ya estamos solucionando, o directamente hemos solucionado. Los planteados por la inadecuada organización de la formación y supervisión de los residentes de los residentes de medicina familiar, que fueron resueltos con la intervención del comisionado y las respectivas unidades docentes.

Los asociados a los refuerzos y sustituciones en los planes de vacaciones y que en este año han sido por primera vez contemplados globalmente, monitorizando su cumplimiento e inspeccionada su adecuación. Los relacionados con la remisión de pacientes al Hospital de Crónicos y Larga Estancia de La Pedrera, usted conoce este problema, que ha sido debidamente solucionado. O aquellos que con distinta índole y repercusión plantean las demoras puntuales que usted citaba, demoras puntuales o estructurales en las urgencias hospitalarias, por lo que también estamos exigiendo la solución a la concesión.

Hemos tenido que restablecer las funciones de control y seguimiento que habían quedado en el olvido por los anteriores gobiernos. Por ejemplo, los relativos a la remisión de pacientes a centros distintos a los concesionados de titularidad pública y la definición de centros de referencia. Además, se ha protocolarizado la gestión interna y la promoción del servicio de atención de información al paciente, fundamental, aplicando la normativa vigente, y que antes no se hacía.

En relación con el abordaje de los flujos de pacientes entre los departamentos se está incidiendo en el control de la libre elección o servicio o especialista. Esto también es fundamental. Y se han desarrollado herramientas para garantizar que la concesión gestiona con equidad el acceso de los pacientes al recurso asistencial que requieren.

Añadir también que en este último año se han llevado a cabo varias inspecciones en urgencias en reproducción asistida (*inintel·ligible*) ...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Consellera, tiene que ir acabando.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

...o esterilización... Sí, termino la frase. Y se ha denegado la autorización de modificación para la oferta asistencial de la neurocirugía, como le he explicado anteriormente. Sabiendo

que había un informe del anterior ejecutivo, de los técnicos, que el anterior ejecutivo dejó en el cajón, y sabiendo que estaban desobedeciendo y desatendiendo la normativa de la calidad asistencial del Ministerio de Sanidad del Gobierno de España.

Por último, se celebran las comisiones mixtas, se publican las actas y por tanto estamos una labor de control y de corrección de los problemas, conforme los vamos encontrando.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, senyora *consellera*.

La següent pregunta serà formulada per la diputada Marian Campello, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport. Senyora...

La senyora Campello Moreno:

Gracias, senyora presidenta.

Hola, senyor conseller. Bona vesprada.

Fa unes setmanes coneguèrem un informe de l'STEP sobre la situació del valencià a l'ensenyament, amb dades de la seua mateixa conselleria. Dades preocupants per aquells que ens estimem la nostra i que creiem que ha de ser un instrument per a la comunicació del conjunt de la societat valenciana. El valencià recordem que parteix d'una situació de desavantatge respecte al castellà, i una desigualtat que d'alguna manera entrebanca la posada en pràctica de la seua cooficialitat, que la tenim al nostre Estatut.

Una situació de desavantatge que vivim cada dia els i les que també parlem valencià, o les persones que volen aprendre'l, quan anem al cine i no podem veure una pel·lícula en la nostra llengua. Quan posem la ràdio i ens és quasi impossible escoltar una cançó en valencià. Quan encenem la televisió i no escoltem cap canal que ens parle com parlem a casa. Per això, és tan necessària la posada en marxa dels mitjans de comunicació públics valencians, que esperem que demà comencen a caminar, a pesar de tots els intents del Partit Popular de bloquejar-los.

Amb esta situació, el sistema educatiu hauria d'haver segut un contrapés en un entorn on la nostra llengua ha estat en un segon plànol, en els casos en què ha estat en algun plànol. El sistema educatiu hauria d'haver compensat eixa situació. I diguem hauria, perquè no és el que ha passat. Segons l'informe que teníem fa unes setmanes, en vint anys l'ensenyament en valencià només ha avançat 28 punts, el 28% respecte a quan començà l'ensenyament en valencià. Actualment només tres de cada deu alumnes estan matriculats en algun programa d'ensenyament en valencià que garantisca l'aprenentatge d'esta llengua.

Si baixem de les dades globals a les realitats més concretes, trobarem grans diferències. Diferències territorials. A les

comarques del nord, que també són les menys poblades, un 70% de l'alumnat estudia en valencià. En canvi, a les comarques d'Alacant només ho fan un 27%. També n'hi ha diferència entre les etapes educatives. Del 36% d'ensenyament en valencià de primària, passem al 18% d'ensenyament en valencià a batxillerat. Diferències també entre centres. Només el 6,5% de l'alumnat que estudia en valencià ho fa en la xarxa privada, i el 93,4% ho fa en la xarxa pública.

Com dia l'informe, hi havia una frase que era molt aclaridora, dia: com més cap al sud del territori, menys valencià. Com més edat té l'alumnat, menys valencià. Com més ensenyament concertat, pagat, recordem, amb diners públics, menys valencià. Este informe és un balanç d'un sistema de línies que ens ha permés avançar, sí, però digam que no el suficient. No ha segut de forma eficaç i de forma suficient per a aquelles que mos estimem la nostra llengua, mos estimem el valencià.

No de forma suficient per als que volem que les nostres alumnes puguen tindre una base per aprendre, en definitiva, més llengües. Per això, les que tenim ambició pel plurilingüisme, la diversitat i la riquesa que representen les llengües parlades a la nostra terra, estem convençudes que cal un canvi en el model educatiu, un canvi per al plurilingüisme basat en els incentius per acompanyar la societat, perquè avance cap a un plurilingüisme real.

Un canvi per al plurilingüisme basat en el diàleg amb els experts, amb propostes pedagògiques, en lloc d'ocurrències que moltes vegades mos semblaven ocurrències de barres de bar. En canvi, volem també un canvi per al plurilingüisme que abaste totes les etapes educatives, també la formació professional, tan oblidada en este àmbit i en tants altres. En definitiva, volem també un canvi que acabe amb la segregació dins de les escoles. També teníem un sistema que moltes vegades el que feia era segregar als alumnes. Un canvi que entenga la diversitat del nostre territori, però que tinga la mateixa ambició a tot el nostre país i que tinga també l'ambició que el valencià puguem aprendre'l totes i tots els valencians.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Campello, ha d'acabar ja.

La senyora Campello Moreno:

Ui! Sí! (*Rient*) Bé, volia ja passar directament a la pregunta. Una vegada hem fet estes..., abans de llegir l'informe de..., ja vam pensar que li havia de fer-li pregunta. D'alguna manera volia saber quines mesures té previst impulsar el Consell per a augmentar la incidència del valencià en els programes educatius que garantisquen l'aprenentatge real d'esta llengua.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Senyor conseller. Si estalvia temps li ho agrairé. Quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports:

Gràcies, presidenta. Gràcies també diputada.

El cert és que, com vosté ha contextualitzat molt, no em caldrà contextualitzar molt més. Simplement afegir a les dades que vosté deia..., i són així, compartim la visió que ha manifestat. Li ho complementaré amb algunes dades no només en el sistema educatiu, en el conjunt de la població. De les dades que tenim el 70% de la població del nostre territori diu que no domina el valencià. El 70%. I el 93,4% no domina l'anglés. És a dir, que partim d'una situació en què el valencià és una llengua en minoritzada, està en situació de minoritat i volem revertir-la, volem que es puga utilitzar de forma normalitzada en tots els àmbits i es conega de forma normalitzada per tota la població valenciana.

I també passa amb l'anglés. En un entorn en què vivim, que cada vegada vivim en una societat més globalitzada, més universal, necessitem més llengües de comunicació internacional i el nostre domini de l'anglés és totalment ineficient. Per això el que fem –i donant resposta a la seua pregunta– és plantejar un nou sistema. Un nou sistema dins del sistema educatiu, un nou model, el que anomenem programa plurilingüe dinàmic que done resposta a estes necessitats que són compartides pel conjunt de la societat valenciana i que es basen en allò que vosté precisament deia: en una anàlisi realista de la situació sociolingüística del nostre territori.

Perquè no és el mateix Castelló que Orihuela, ni és el mateix Morella que Pilar de la Horadada i, per tant, hem d'actuar de forma diferenciada i hem de partir de la realitat de cada centre, de cada entorn de la comunitat educativa per a acompanyar cap a la millora, per a aconseguir els objectius que totes i tots compartim i és que dominem d'una forma efectiva tant l'anglés, el valencià, com el castellà. Ara no passa i ho sap vosté perfectament. Podem trobar milers d'estudiants que no saben valencià quan acaben la seua escolaritat, milers d'estudiants que no saben anglés i cap ni un que no sàpia castellà.

Per tant, volem que tots sàpien castellà i milloren, volem que tots sàpien valencià i tots sàpien anglés. Per a fer això hem canviat i proposem eixe canvi en el model. Un model –com deia– rigorós basat en un estudi fet per les universitats valencianes, de les universitats per la educació multilingüe, i que s'adapta a la realitat com dèiem abans. Com s'adapta? En diferents nivells. Diferents nivells de concreció que donaran resposta a les necessitats de l'entorn de cada escola, de cada institut i que, des de la situació que ells partisquen, estarà garantint que milloren. És a dir, partim d'on estem per anar sempre cap endavant, sempre cap a la millora del domini efectiu de totes les llengües.

També conduirà a l'acreditació de títols d'anglés i de valencià perquè, precisament, garantirem que s'arriben als nivells que certifiquen titulació, sinó no tindrien titulació. I això passa en els nivells més avançats i, per tant, garantirem que tot el món puga accedir a estos nivells i puga millorar des de la situació en què està. I introduïm una assignatura de comunicació oral, és a dir, una àrea dins de l'educació, on es farà especialment menció a la pràctica oral de la comunicació, especialment en aquelles dos llengües que tenim ara mateix menys dominades: el valencià, en la seua situació de minorització, i l'anglés,

que volem que es practique, que pugua realment comunicar. Ho hem sentit moltes vegades, no? Sabem molta gramàtica i no sabem comunicar-nos. Bé, eixe espai de comunicació oral esperem que pugua funcionar.

I formarem al professorat, perquè estem formant-lo ja i hem creat eixe centre d'educació plurilingüe, és a dir, un centre de formació del professorat en plurilingüisme per a acompanyar, per a ensenyar, sobretot, metodologies d'ensenyament de llengües que és en allò que està basat el decret.

Per tant, volem que s'arribe al conjunt de la societat. Per això també fan falta mesures que vagen més enllà de l'escola. Vosté ho deia, no ens podem quedar només a les aules, hem d'eixir, hem d'arribar al conjunt de la població. Per això el decret també parla de com ens hem de lligar, com hem d'arribar a convenis amb els mitjans de comunicació. En el nou mitjà de comunicació que puguem tindre, la corporació valenciana de mitjans. Però no només ella sinó el conjunt dels mitjans, com podem fomentar que n'hi haja més presència del valencià, també més presència de l'anglès i que puguem dominar de forma efectiva.

Per tant, un decret que siga de forma efectiva per a arribar a una societat i que el conjunt de la població pugua, de veritat, dominar les tres llengües que volem que es dominen, que tinguen nocions d'una quarta –valencià, castellà i anglès– evidentment, i sense guetos, sense discriminacions.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a continuar amb la pregunta que formula ara la diputada Mercedes Ventura, del Grup Parlamentari Ciudadanos, la número 604 al conseller d'educació també.

Un segon, un segon, un segon. Un segon que li he de donar... passa el micròfon. Quan vullga vosté ja.

La senyora Ventura Campos:

Señor Marzá, usted estará de acuerdo conmigo que tenemos un capital humano en nuestra *conselleria* que día a día trabajan para hacer una Comunidad Valenciana mejor. Entre ellos están nuestros docentes, que ofrecen un conocimiento de la sociedad valenciana desarrollando una labor muy importante como es la educación de nuestros jóvenes. Un docente –como usted sabe– que si es docente es por vocación en la mayoría de los casos. Y, por lo tanto, su motivación intrínseca ya viene designada por ello y juega un papel muy importante.

Pero, ojo, no nos tenemos que olvidar también de la motivación extrínseca. En esta línea no quiero dar ninguna clase de motivación pero sí que quiero indicarle que si desea tener un docente motivado debe de facilitarle todos los recursos necesarios tanto didácticos, sociales, emocionales como financieros para poder ejecutar bien su labor. Porque un docente motivado –como usted sabe– es una pieza fundamental para las reglas de la enseñanza y parece que su *conselleria* pues esto no lo tiene muy claro, no lo tiene muy claro y

por eso en las bases de la motivación..., y cómo desarrollar un estado de bienestar.

Le digo esto porque la *conselleria* que usted dirige no está garantizando un buen ambiente laboral en los centros educativos. Como sabe este mes pues han saltado las alarmas de diferentes casos de *mobbing* y también de violencia física en algún colegio. Y así también que tampoco garantiza un buen ambiente laboral cuando ustedes no les pagan las nóminas a los interinos, por lo menos las nóminas del mes de septiembre.

Por este motivo me gustaría preguntarle, ¿por qué motivos hay docentes que no han cobrado el mes de septiembre?

Gracias.

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Conseller d'educació.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports:

Gràcies, president. Gràcies, diputada.

És cert, n'hi ha alguns interins que no han cobrat, alguns docents que no han cobrat. Evidentment no són la totalitat, només faltaria. Només que en foren dos ja seria massa i, per tant, compartim eixa preocupació. El cert és que hem vingut a millorar les coses i això estem intentant fer. És cert que no és la primera vegada que passa, no és excusa, però no és la primera vegada que passa i m'agradaria explicar-li per què, per què ocorre això. I pense que n'hi ha una de les solucions que ens podran ajudar i, per tant, també li encomane que conjuntament motiven –i la motive també a vosté– que busquem la solució conjunta.

Les incidències passen, bàsicament, sobretot a l'inici de curs perquè s'acumulen moltes incidències en el canvi de nòmines. Ha passat en anteriors governs, passa ara, de menor mesura, però seguix passant i ho volem solucionar. I això passa perquè hi ha molts canvis de docents en les escoles, n'hi ha moltes incorporacions. De fet, enguany hem incorporat dos mil huit-cents setanta professors nous que han hagut de presentar els papers i, per tant, s'han de millorar eixes gestions, però presenten uns papers que s'han d'anar picant. També les consolidacions de cinc mil quatre-cents llocs de treball en les seues adjudicacions definitives i també molts interins que han entrat nous i que, per tant, no estaven en el sistema i havien d'aportar la informació.

Per tant, de les vint mil incidències en nòmines que hi han hagut, o siga, vint mil canvis que s'han hagut de fer, només alguns centenars no han acabat cobrant-se. La resta sí. Per tant, s'ha gestionant i s'ha donat resposta, però no a eixos alguns centenars de persones que no han cobrat i que són massa, i que ja li dic que això ho hem de millorar.